

tulajdonképeni tárgyról. Minden ember, ki ez arany igazságot tartalmazó sorokat figyelemmel átolvassa, lehetetlen, hogy az öröm és elismerés bizonyos nemét ne nyilvánítsa akkor, midőn ily országos fontosságú ügy megkezdéséről van szó, lehetetlen, hogy a legelfogultabb elme is ne rokonszenvezék e nagyszerű eszme mielőbbi megvalósulása iránt.

Adja Isten, hogy a vaáli járás derék polgársága azon meleg rokonszenvet, azon önzetlen és odaadó buzgalmat, melyet a kör elméke a földművelő polgárok érdekeinek előmozdítása körül kifejt, viszonzozzák azzal, hogy a kész alkalmat, önmaguk és családjuk érdekében két kézzel ragadják meg, hogy a társulásra minden község minden egyes polgára kész; azt elfogadják, ápolják: mert csak ha így tesznek, cselekszenek saját érdekében saját boldogulásukra jól és hasznosan.

Szobonya Bertalan.

Ki legyen az alkaptány?

Debreczen, fer. 16.

„Ki legyen az alkaptány?” cz. alatt Beér Kálmán mellett kardot rántva, egy cikket bocsájt közre a „Debreczen-Nagyvárad Ertesítő” és ennek a lényeges részét a „Debreczeni Ellenőr” tegnapi számában szóról szóra át öltöztet.

Hát mi elhiszünk az Ertesítő szerkesztőjének, hogy ő párt állást nem foglal el ilyen kérdésekben, hanem már az Ellenőrrel, mint a debr. szabadelvű párt közlönyéről egészen más az ítéletünk és éppen azért kérdezhetnők: mi oka annak, hogy most Beér Kálmánért oly melegen lelkesülnek? hol voltak a legközelebbi tisztújítás alkalmával? hiszen Beér Kálmán akkor többnyire minden nagyobb hivatalra pályázott s a candidationális bizottság nem is volt iránta szűkmarku, mert a hova csak akarta mindenüvé candidálatott — csak a választók voltak iránta mostohák — mert sebvá sem választották meg. Vagy azóta fedezték fel benne a képességet, a genialitást? vagy azóta tudták meg, hogy diplomás ügyvéd? vagy talán azelőtt nem tartozott volna a szabadelvű párt-hoz? hiszen a választás előtt már a Smerling rendszer alatt kinevezett tanácsnok volt, diplomája is volt, s hogy a szabadelvű párt-hoz tartozott azt mindnyájan tudtuk, s némi kis korteskedéssel e tekintetben sem hagyott fent politikai hitvallása iránt semmi kétséget, de hát mindezekért még sem tetszett a választások senkinek. Most azonban talán rá került volna már a sor?

Igen furcsa feltevések vannak önkönök a tulajdonos: ettől az egy alkaptányágtól diplomát követelnek, a főkapitánytól és a többi nem. Ugyan ne komédiázzanak; most még a városházánál a szabadelvű diploma az egyedüli eszköz a cél elérésére, a többi csak bliktri, és ezt mi tudomásul vesszük. Kardoskodni valaki mellett, mielőtt még tudnók, hogy a kapitányi hivatalra több jelentkezők is lesznek és még nem tudjuk kik, nem egyéb korteskedésnél, a mi ugyan nem tisztességtelen, és így megengedett dolog, hanem nem vezet

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Oswald és Anna.

— K. Rozegeer regénye. —

(Fordította: M-y.)

(28.)

— Ez élet tanít, s készít elő egy jobb életre — mondá vigasztalólag egyik barátja.

— Rosz iskola — folytató Stammer — az ember bűnösebb s többel tartozik az életnek végső napjain, mint az iskola kezdetén. — Ily sorsért legjobb felelet: világyűlölet.

— Barátom, egykor mint pásztorfiu, e világ örömeit dallaidban énekelted meg. Most midőn nőben, a világ egyik gyönyegét találtad fel, s a sors téged is kiszemelt, ki életed boldogsága kelyhét fenéki ki nem ürítheted — zúgolódol, s hálatlan vagy. Nem barátom, csüggednek nem szabad. Te ösmerted a boldogságot!

— Boldogak vagyunk, hogy boldogtalanok lehessünk.

Szegény beteg ember, mondták barátjai s elhagyták.

S így jobb is volt neki. Ő megvette az emberek szeretetét, a mely soha oly nagy nem lehet, milyennel ő szerette őt . . . . .

egyébre, mint a létező politikai pártoknak egymás iránti ellenszenv és gyűlölség élesztésére.

A mi a „Debreczen” e tekintetbeni gondolkodását illeti, soha sem azt nézi egy hivatalnokban, miféle vallást követ, hanem hogy értelmi képzettségénél fogva bír-e hivatással. A helyettesítést úgy látja jónak, ha megürült hivatal időközileg választásig, a választott tisztviselő valamelyikével tölteti be, mert az előléphetési remény ad ösztönt a tanulmányozásra, s a kötelességek pontos teljesítésére a mások általi helyettesítés, csak becsempészés, melynek gyakori ismétlése szárnyát szegi az értelmes és becsületes hivatalnokok előretörkevéseinek.

A függetlenségi párt soha sem fogja utánozni a szabadelvű pártot, mely képes — a város nagy károsodásával is — szamarakkal tölteni be egyes fontosabb hivatalokat, csupán azért, hogy ez által kényszer szavazatokat vadásszon.

Majd midőn meglátjuk, hogy kik fognak pályázni a kapitányi hivatalra, akkor mi is felszólalunk, addig időelőtti nek tartjuk bár ki mellett is pártállást foglalni.

Emeljünk szobrot Révész Imrénél!

Debreczen, febr. 16.

„Beszélj a földdel és az megtanít téged!”

Felhangzik emlékezetünkben az elszállott nagy szellem utolsó alapigeje s beszélünk a földdel, mely az összeroskadott porsátort borítja, hogy tanítson bennünket örökre reá emlékezni.

Mert születni fognak nagyszerű napok! A költő jóslata s a hívők hite ez, melynek teljesülnie — kell.

A protestantizmus életében egy új korszak kezdődik nem soká s mi, a kik őt tekintünk jövőnk alapkövéül, — megrendülve nézünk a nagy napok elé.

Ő benne biztunk, ő volt reményünk és erős várunk, hol menedékre bizon számíthatánk s ma már nincs egyéb egy fájó emléknél, egy óriási romnál, mely ránk nehezül kinzó bánatával, sötét kétségével!

Nincs Révész Imre! Eltűnt a hős alak, az édes anyaföld ölelte magába, a melyhez bennünket tanulni küldött utolsó beszéde.

És mi elmentünk, tanulni a földtől.

A föld, a néma rög, a szótlan csöndben tanított: — emlékedet örökök é tenni.

A sir beroskad s az utókor nem fogja tudni, hogy a ki ott nyugszik, egy antik korba illett nagy szellem szétomlott hüvelyé, kinek jellemén a modern kor rozsdát nem

Mily végtelen szenved az, kinek kedve már a halottakhoz kötözött . . . . . Zavartan lapozgatott Oswald jeles írók munkáiban. Elégedetlenül tette le azokat . . . . . Sokat barangolt az erdőben.

— Ah — sohajtott egyszer, csak még egyszer költő lehetnék! Azt beszélék, hogy a sűrű erdő elrejtett virágaiból kedves halottunk közzönt bennünket. — Nem, szíven ilyesmiért nem melegül többé, elvesztettem hitemet. Hangya szorgalommal kerestem e világ bölcsességét, s most utálok azt, mert ez rabolta el jókedvem, s Istenemet, a reményt, hogy még őt feltárlhatom.

Közéliben a hegyipatakok zúgása hallatszott, a mint a tóba ömlöttek. Itt nyugodott meg Anna, s mért nem Oswald is? — Örök nyugalmat adj a lelkeknek! a templom sem ismer jobb imát! Nincs több feltámadás, öröm, fájdalom-rázkódás; nincs új remény, boldogtalanság. Örök nyugalom — más sorsot nem akarok soha. E föld keresztjén csüggyön szegve, kit földi szeretet vesz körül; — de mit reméljen az — kinek boldogsága eltörpült . . . . .

Ott állott a zöld gyepen, a mohos kövek mellett. — Itt volt, midőn hűtelen lett hozzá Istene. Hűtelen — kiáltott Oswald — büntessen meg Isten e szőrt — ha az vagy! Követelek téged! S ha van

ejtethet, kiben a nagyság és hűség egyesült, kinek lángszelleme századokra hint fény sugarakat.

Révész Imre szelleme, mint a multban és jelenben, úgy a jövőben is össze lesz szöve a magyar protestantizmus történetével s közéletünk e kolosszális lényé, ki életében megveté a külsőségeket, kell hogy itt legyen szemünk előtt impozáns alakban, melyet emléktől átadjunk drága örökségkép az utókoroknak.

Emeljünk szobrot Révész Imrénél. Itt a kálvinisták Rómájában, ott a nagytemplom háta mögött, a haldokló oroszlán szomszédságában, a főiskola előtt kell fölemelkednie a nagy szobornak, tanujelül egy nagyszerű életnek, intőül a jövő időkre!

Szobrot kell emelni Révész Imrénél. A szívbe vésvé lehet emlékezete érzeteink közt, de kell lenni egy külső jelképnek is, melyhez eljárjon az utókor lelkesülni nagy eszmékért, magasztos tettekért, hol megtanulja, hogy „itt élni s halni kell!”

Tudjuk mi jól, hogy a külsőséget nem szereti a kálvinizmus. Az elszállt nagy szellem kerülte is azt, de most, de a jövő, a melyért élt, s munkált, követeli, hogy ott legyen századokon át, hol a hétköznapi élet zajában olyan nagyon hamar tud feledni az ember.

Az ő alakja ott egy nagy intő szó lesz minden időben, egy Memnon szobor, mely beszélni is fog.

A multért a hála és elismerés, a jövőért a kegyelet s az eszme halhatatlansága kéri a szobrot — Révész Imrénél!

Mi hangot adtunk annak, a mire a föld megtanított!

Fővárosi hírek.

(Kossuth Lajos nevének) egy kézimunkáját ajánlta egy szegény asszony Pulszky Ferencnek megvételre. Ez a kézimunka egy olvasó jel, melyet Kossuth Lajosné 1843-ban két példányban sajátkezűleg készített. Az egyiket egy fekete keresztrel Batthyány Lajos 48-iki miniszterelnöknek, a másikat pedig szinté oly keresztrel Mayer Andrász redorvosnak ki egyuttal Batthyány házi orvosa volt, ajándékozta 1848-ban. A becses kézimunkán nemzeti színű szalagra szines gyöngyökből himzett magyar korona, a himzés két végén pedig betű alakú jel látható, mely utóbbi azonban nehezen ismerhető fel. Az a szegény asszony pedig, a ki ezt Pulszkyknak ajánlotta, az elhunyt dr. Mayer Andrász leánya, ki jelenleg sanyaru viszo-

örök élet, Anna csak egy pillanatra jers vissza, ide, hol elhagytál, szabadíts meg! Zsebéből egy könyv esett ki, melyet tegnap vett elő Anna könyvszekrényéből. A lapok között egy levelet talált. — Az ő vonásai! Levél tőle. — Olvasta a levelet.

— Kedves Oswaldom! — Midőn ez iratot megtalálod, már nem leszek melletted. De ha sejtelnem csálni fog, s az idő, melytől félek, elmullik a nélkül, hogy engem is magával nem ragad, megsemmisítem ez iratot, s te ne tudj arról semmit. — Nem állhatom meg, hogy le ne írjam e sorokat: mert sugja valami, hogy nem sokáig maradok veled. Tulbaldog vagyok melletted s gyermekem mellett. Ez nem tarthat sokáig. Könnyben esnék, ha e dologról szóval beszélhetnék veled, de tudom, hogy haragudnál, s előhívnád a világ minden orvosát, s ezek elválasztanak tőlem gyermekeket. De akkor sem volna másképen. Érzem bajomat, s igyekszem meghosszabbítani az időt; de gyermekeim, mig élek, nem engedem. S ha eljön az idő, veled leszek szellemmel, mert mindég veled leszek, de beszélni tudni nem fogok. Ezért írok most.

— Lásd kedves Oswaldom, nem kell nagyon szomorkodnod. Csak kevés időre hagytalak el, majd látjuk egymást ismét,

nyok közt él. Az olvasó jelhez adott fekete keresztet dr. Mayer mellé tették a koporsóba, mint azt az elhunyt végrendeletileg meghagyta. Az olvasó jelet pedig a szegény asszony, atyja halála óta erekléként őrizte, mig nem mostani sanyaru viszonyai annak aladására kényszerítettek.

(Blaháné) asszonyról — újabban azon hir kering, hogy a jövő őszre a gyapju-utezai színházat szándékozik kibérelni s ott saját szintársulatával tartana előadásokat.

(Istóczy rőpiratának) legújabb füzeté megjelent. Tartalmából kiemeljük azt a fejeletet, melyet az egyetemi ifjuság egy része adott át Istóczynak. A fejeletet kétszáznál többen írták alá.

Révész Imre temetése.

Debreczen, febr. 16.

El lett temetve.

A sir csendes öle eltakarta őt halandó szemeink elől örökre . . . . .

A kipótolhatatlan veszteség érzetének tudatában hol vegyük a vigasztalásnak balzsamát, midőn körülöttünk minden véges lénynek kebelét a gyász terhes érzete nyomja? — De mégis, keressük és megtaláljuk azt a természetnek örök és megváltozhatatlan törvényében, hogy: mindnyájunk sorsa ez. Ha egyiktünk, vagy másiktunkat előbb szőlít is el e földi életből a halál, az csak azt mutatja, hogy: k ö v e t k e z ű n k! Bárminő drága, s bármily kedves legyen is az, mi e rögöz közt, itt kell hagynunk, ha ma nem, hát holnap; s ha tekintetbe vesszük, hogy az élet rövid perzei az örökkévalóságban alig jöhetnek számításba, önként áll elő a kérdés: miért e zúgolódás a sors, a kitakadás a gondviselés ellen?

A felelet százak és ezerek ajkairól hangzik fel: mert a veszteség oly kipótolhatatlan, hogy az idők végtelen folyása sem lesz képes a hirtelen ejtett sebet behegeszteni, fájdalomunkat enyhíteni, s záporozó könyveink folyását csillapítani. . . . .

Debreczen lakossága méltán öltött gyászt a tegnapi napon. Ref. egyházunk egyik kitűnő lelkészét, a tudományos világg egyik kiváló férfiat Révész Imrét kísértük tegnap délután az örök nyugalom helyére.

Már a délelőtti folyamában a népezei vették körül a lelkész lakot, úgy, hogy több ízben a közlekedés is fenakadt. A vidék számos helyeiről — hova a gyászhir hirtelen eljuthatott, érkeztek küldöttégek, melyek a gyászinnepélyt magasztoságában emelték; kossoruk, az elhunyt nagy férfi koporsójára, melyek küldői, ha személyes jelenlétükkel nem is, de a részvétben mindazáltal osztozni óhajtanak. A kossoruk közül felemeljük a következőket, melyek drága fehér szalag aranyos nyomattal, kelyve a ref. egyházét, mely fekete selyem szalaggal s ezüst nyomattal volt ellátva. A fejeletök ezek: „A debreczeni ref. egyház 1881. febr. 15. Révész Imre fejlethetetlen lelképásztorának.” — „A tiszántúli ref. egyházkerület 1881. febr. 15. Révész Imrénél.”

s akkor mindég, de mindég együtt leszünk. — De mig a földön maradsz, addig élvezd az életet, mint isten adja, légy vidám, kérlek. Teremts dallokat a vigasztalást keress bennök. Egy megpróbált férfiról beszéltél nekem, ki mindent elvesztett, mit szeretett, de nyugalmát magában lelta fel. Oswald, légy te e férfi. Te bizonosan boldog leszesz ismét, én tudom: hiszen veled leszek.

Hű szíved, Oswaldom, mely engem oly igazán szeretett — nem kell előlnöd. Tekintsd gyermekünket; szeretned kell őt éretten is. S ha vágyakozol utánam gondolj gyermekünkre, ő benne élek melletted. — Ezt soha nem szabad feledned. Ha tudnám, hogy mint férfi viseled a csapást úgy nyugodtan várom az órát, mely ismét egyesít. — Mindnyájan — ma, vagy holnap lehatjuk fejünket. Énekelj vigan, oly örömmel hallgatlak. S ha kis virágot lesz majd az erdőben, gondold, hogy tőle küldi csókját a te szerető Annád.

Forró könyök hullottak a földre. Nem a kétségbeesés könyei többé ezek; szelid harmatcseppei egy új élet reggelének. Oswald megcsókolta a füvet, a mohos követ, melyen ő elnyugodott.

(Folyt. köv.)

nek a ref. e „Révész Bálin felének.” „A volt lelkészén tanhallgatók debreczeni Révész Imrénél.” „Czeldker. hit és bajnokának.” „mosan kesze ladjá, Vecse Endre és csal.” „Részvét ref. gymnásius rök Pál super a sárospataki reczeni illető gároktól.

A gyász látat oly hib koporsó lezár statálni kíván véleménye, me lóban bekövet fokozta a me mat. Végre a koporsó, hol zsufozásig meg dor szoboszló s fenkőt szell tán varázsolt nyeket.

Innen a a czepléd utz a debreczeni gyászéneket u nyugalomnak. Nyugodj a sir csendes

Révész I zatot hagyott ljtük, a magy re, s a ref zsi it. Az utóbiak lanul dolgozot man theologus játított el, ugy kiváló fontossá leend közrebo

U J D

* Táncsi agg író, a mag legnevezetesebb küzelebb város elarusitsa. — s 83 éves k kell megkeres — Felkerjük Táncsi es vásárlása által lőd agg író veskedjek. — darabonkint eg ben megszerez

* A gyeteritis, mint e városunkban, izben fordultak

* A 73-as csak „emelked két bécsi ur fog l-re 50 ezer krajczárokból, — E hirt több — tény azonban

igy nálunk is, krajczárokat az zásából. A vár mint bennünke 73-as krajczárt

* A herideje küzeledé pasztaltatott, h kívüli számban által ellepve, a mint értesülünk dig ez iránt tü deletekre, ujola hogy a gyümöl irtás pontos k rubban utasítsá lasztást elköve megbüntessék.

* Beküldzö gyászlap: A mával, s a test tudatjnk, forró illetőleg testvé nának élete leg ban, 17 éves k tesgedeskes köv reggeli 8 óraok kimultát. A b 16-dikán délelő 2079. számu há a ref. kistempló után fognak a

nyok közt él. Az olvasó jelhez adott fe...

(Blaháné) asszonyról — ujabban azon hir kering, hogy a jövő őszre a gyapju-utcai színház szándékozik kibérelni s ott saját színtársulatával tartana előadásokat.

Révész Imre temetése.

Debreczen, febr. 16. El lett temetve. A sir csendes üle eltakarta őt halandó szemek elől örökre...

Debreczen lakossága méltán öltött gyászt a tegnapi napon. Ref. egyházunk egyik kitűnő lelkészét, a tudományos világ egyik kiváló férfiat Révész Imrét kísérték tegnap délután az örök nyugalom helyére.

s akkor mindég, de mindég együtt leszünk. — De míg a földön maradsz, addig élvezd az életet, mint isten adja, légy vidám, kerlek. Teremtés dalokat s vizsgálatál keress bennök. Egy megpróbált férfitől beszélni nekem, ki mindent elvesztett, mit szeretett, de nyugalomát magában lelte fel. Oswald, légy te e férfi. Te biztosan boldog leszel ismét, én tudom: hiszen veled leszek.

nek a ref. egyház oszlopfőfőnökének. — Révész Bálint kedves rokonának és lelke felének. „A szentesi ref. egyház — volt lelkészének.” — „A debreczeni hitvallók kegyelet-adójának.” — „A debreczeni nyomdászok egylete Dr. Révész Imrének, az irodalom hí bajnokának.” — „Czelder Márton felső-bányáról a ker. hit és igaz tudomány rendíthetetlen bajnokának.” Ezen kívül adtak még számosan koszorút, mint, az elhunyt családja, Vecsei Viktorné, Kaszanyitzky Endre és családja, Muraközy Károly.

Részvétáviratok érkeztek a szatmári ref. gimnáziumtól, gróf Zichy Jenőttől, Török Pál superintendensőtől, Ballagi Mórtól, a sárospataki theologiai ifjúságtól, a debreczeni illetőségű budapesti egyetemi polgároktól.

A gázos özvegy szeretett férje halálát oly hihetetlennek tartotta, hogy a koporsó lezárta előtt a halált ujjal onostatáni kívánta; az orvosok egybehangzó véleménye, mely Révész Imre halálát valóban bekövetkeztetnek nyilvánította, csak fokozta a megszorodott család fájdalmát. Végre a kistemplomba vitették le a koporsó, hol a közönség minden helyet a zsúfolásig megtöltött; itt Zsigmond Sándor szoboszlói ref. lelkész tartott megható, s fekkölt szellemű gyászimát, mely méltán varázsolta a jelenvöltek szeméibe könyeket.

Innen a megboldogultat a nép ezrei a czepléd utcai temetőbe kísérték ki, hol a debreczeni dalárda s a főiskolai kantus gyászenekel után a drága porok az örök nyugalomnak adták át.

Nyugodjanak a kisenvedett porai a sir csendes ölében békeben!

UJDONSÁGOK.

* Táncsics Mihály művei. Az agg író, a magyar szabadságharcz egyik legnevezetesebb alakja azon czélebből járt közelebb városunkban, hogy műveit itt elárulja. — Szegénységgel küszködik, — s 83 éves kora dacára is magának kell megkeresnie mindennapi kenyerét. — Felkerjük a t. közönséget, — hogy Táncsics Mihály műveinek megvásárlása által a szegénységben szenvedő agg író megélhetését elősegíteni szíveskedjék. — Táncsics különböző művei darabonként egy frtyával szerkesztőségünkben megszerezhetők.

* A gyermekvilág réme, a diphtheritis, mint értesülünk, ismét fellépett városunkban. Betegesedési esetek több ízben fordultak elő.

* A 73-as krajczárók értéke ugyan csak „emelkedik.” — Említettük, hogy kiért bécsi ur fogadást tett, miszerint márcz. 1-re 50 ezer frtot gyűjt össze olyan krajczárókból, melyek 1873-ban verettek. — E hirt több lap kacsának nyilvánítja, — tény azonban, hogy vidéki városokban, így nálunk is, ügynökök szedik a 73-as krajczárókat az említett fogadók megbízásából. A városunkban működő ügynök, mint bennünket értesítenek, egy darab 73-as krajczárt 45 krral fizet.

* A hernyószedések és irtások ideje közeledvén, miután már eddig is tapasztaltatott, hogy a gyümölcsök is rendkívül számban lesznek e kártékony rovar által ellepve, a földmívelési miniszter — mint értesülünk — hivatkozással a már eddig ez iránt több rendbelileg kiadott rendeletekre, ujjal utasította a hatóságokat, hogy a gyümölcsök tulajdonosait a hernyóirtás pontos kereszttelvitelére a legszigorubbant utasítsák, azt ellenőrizzék s a mulasztást elkövetőket a rendelet értelmében megbüntessék.

* Beküldetett hozzánk a következő gyalasp: Anyai keblém vérző fájdalommal, s a testi szívek bánatos érzetével tudatunk, forrón szeretett kedves leányom, illetőleg testvérünknek Poroszlay Johannának élete legszebb jövőt ígérő szakában, 17 éves korában, 10 heti súlyos betegeskedése következtében, február 14-ikén reggeli 8 órakor bekövetkezett gyászom kimúltát. A boldogultnak hült tetemei 16-dikán délelőtt 10 órakor, Miklós-utca 2079. számú házban szálláson, majd a ref. kistemplomban tartandó rövid ima után fognak a czepléd-utcai sírkertbe le-

téetni. Özv. Poroszlay Lászlóné, Poroszlay Ida férjével Széll Kálmánnal; Poroszlay Paulina, Mária, Gyula. Adél és László.

* Debreczeni színház. Lánczy Ilkának, színtársulatunk egyik jeles tagjának jutalomjátékául tegnap este „Ferreol, vagy egy rejtélyes gyilkosság” cz. színmű került színpadra. — Mellőzve ezuttal a gyöngye darabnak méltatását, s nem szólva az előadás hiányairól: csak azt a szívélyes fogadtatást emeljük ki, melyben a közönség kedvenczetét részesíté. Lánczy Ilkát kiléptekor két remek koszoru s virágcsokor, s a szépen megtelt ház kitüntetés, hosszantartó tapsvihara üdvözölte. Bátran mondhatjuk, hogy e jutalomjáték a legszebben sikerülték egyike volt. — S a közönség a jutalmazott iránt kimutatott pártfogásával ismét azon helyes tapintatásról tett bizonyosságot, melylyel az igazi hivatott tehetség buzdítására soha sem fukarkodik, s valóban a jutalmazott kétségen kívül hivatással, tehetséggel is bír, és ha arra figyelmeztetjük, hogy annak, ki valódi művész akar lenni, nagyon sokai kell tanulmányozni, azt csak az ő érdekében tesszük.

* Csurka János debreczeni lakos timár mester magán okmányhamisítási ügyében a ma megtartott vágtárgyalás alkalmával — kir. ügyész kérte vádlottat a büntetőtörvény 401 és 403. §-ai értelmében büntetés kimondani és két évi fogságra elítélni. A kir. törvényszék azonban vádlott tagadása, és bizonyítékok elégtelensége miatt felmenté. — Kir. ügyész fellebbezett.

* A törvényszék előtt. A helybeli kir. törvényszék ma délelőtt tárgyalta Birinyi Lajos h. pályi lakos, 12 éves fiu bűnjét. Nevezett fiu atyjának házában fonsára több leány összegyűlt; este a fiu elálmósodván, leakart feküdni a sutba. Annnyira figyelmeztette, hogy az ott levő fegyvert tegye el onnan: — a fiu kezébe is vette a fegyvert, de nem elterelte, hanem tréfából a 12 éves Szántó Zsófiának tartá, s e szavakkal: „megöllek Zsófi” — a leányt lelőtte, s az megis halt. Vádlottat a vizsgálati fogság betudása mellett felmentették.

* Püspök-Ladányból írják nekünk, hogy ott Eibel Károly ur a mult vasárnap tartott felolvasást a „mehészettről” nagyszámu közönség előtt. Felolvasó bemutatá a mozgó szerkesztett kaptárt, s lépes mézzel kísérletet tett azzal, azonkívül a hallgatóknak saját készítményű „mézbort” mutatott be.

* A kolozsvári színházban, — mint nekünk írják — Érczi, a debreczeni színház volt tagja, a közönség tetszése közt vendég szerepelt. Első fellépte alkalmával is megnyerte a közönség rokonszenvét. Szerződtetése valószínű.

* Farsang. Marosvásárhelyt — írják nekünk — igen fényes álarozos-bál tartott a mult szombaton a „verekereszt” egylet javára. A jövedelem megközelíti az ötszáz frtot.

* Tragodia. Szentassról értesítik lapunkat, hogy ott egy szegény asszony férje temetése alkalmával a nagy bánat miatt megőrült. Azóta kórházban ápolják.

* Divat. Az érmelleken — mint leveleznök írja — a kapaforgató magyar emberek a szakállviselésben a burkusokat igyekeznek utánozni. Különös, de hát ha az a — divat!

* Halálnak halálával mult ki egy helybeli kutmester. Tegnap egyik szállóskertben a kut kotrásával volt elfoglalva, midőn a rozszant kut egyszerre beszakadt, s a lent működő szerencsétlen eltemette. Holtestét sokáig tudták a földszinére hozni.

* A kéményben felakasztva találtak Hadi Péter kötegyámi lakost saját házában. Az orvosi látelében azonban constatálta, hogy előbb megfojtották s azután akasztották fel a kéménybe. Ennek folytán az erélyes nyomozások megindítottak. Takarékos becületes ember volt, ki szorgalma és munkaságából kevés tőkéséskét szerzett össze, melyet megirigyltek az ismeretlen gazok s azért gyilkolták meg.

* A 13-as szám. Az emberi észnek és szívnek számtalan esztelenségeit megszoktuk már a „babona” szóval fejezni ki. Könyves Kálmán hiába mondotta ki, hogy boszorkányság s babonaságról — mely nem létezik — szó se tételessék, alsó néposztályunk ma is megrögzötten hisz az efélékben. A balhiedelem szerint végzte van a pénteki napnak a különösen a 13-as számnak. Sokszor megesik, hogy maga a véletlen is segít megerősíteni a babonásokodót balhítőkben. Így történt a napokban is a jó harsányiakkal, kik nagy lakada-

lomra készülve, 13 szekérral indultak utnak Harsányból Komádiba. A harsányi vén asszonyok, előre megjósolták a mulhatlanul következendő balesetet, mely a véletlen játékból csakugyan be is teljesedett a „nagy komán”, ki helykén legelőnek hajtott szekereivel. Ugyanis a kis-peterdi kőhidnál a kocsis vigyázatlansága a hidról az eléggé mély árokba találta ki a vig násznépet, kirknek azonban a kénytelen iszap-fürdönél egyéb bajok nem esett. Természetesen rögtön meg volt magyarázva a szerencsétlenség indoka a 13-as szám ominosus voltában. Szentill is megfogadták s baleseten okulva a jó harsányiak, hogy más alkalommal nem hívják ki magok ellen a végzet hatalmát.

* Hymen. Csengeri Sarolta kisasszony Debreczenből és Weisz Hermann Erdődről jegyesek.

* Ertesítés. Egy tizenhatszáz frtot jövedelmező rőfös és rövidáru üzlet igen olcsó boltbérrel, más vállalat miatt helyben eladó. Értekezhetni a lap kiadóhivatalában.

* Kerestetik. Két szép írásu végzett jogász s illetve joggyakornok, helybeli ügyvédi irodában alkalmazást nyerhet, értesítést a szerkesztőség ad.

* Kié? A kereskedő ifjak önképző-egyesületének bálja alkalmával találattott a színházban egy K. E. monogrammos és egy csipkélve szegett női zsebkendő. — Tulajdonosa átvetheti Jánosy József és társa urak kereskedésében.

* Elvesztett egy kis rattler, Sipsi névre hallgat, tarka, fekete, sztrike kecsely szemű ebecske. Balszeme körül lehamlott bórrel. A becsületes megtaláló kereti a város házában levő kapitányi hivatalnál átadni.

* A viharok és áradások az Egyesült-Államok és Kanada számos vidékén jelentékeny kárt okoztak. A kárt 500.000 dollára becsülik; a veszély kezd nagyobb mértékűt ölteni és felni lehet szomorú eshetőségektől.

A közönség köréből.*

Nyilt kérdés Papp László urhoz! Debreczen, febr. 16.

En alólirott egy bizonyos üzlet ügyben a mai napon a bormérő társulat irodájában voltam, Papp László ur ott lévén, azt kérdezte tőlem, részt vettem-e azon gyűlésben és aláírásban, mi a társulat ellen rendeztek, mire én kijelentettem, hogy gyűlésről nem tudok semmit, hanem azt tudom, hogy több bormérő polgár folyamodást iratott a tanácsshoz, azon tanácsshoz, melytől a polgári oklevelet nyerték, azt meg tudni: érvényes-e a mi polgári oklevelünk, vagy nem.

Mi csaknem 200 okleveles polgárok egy társulatot alkottunk, s tudunk és beleegyezésünk nélkül neveztek felibünk igazgatóságát. Mi nem mentünk ezen igazgatósághoz, hogy nekünk kölcsön-pénzt adjon, hanem az hivatott meg minket egyenként és a részünkre osztalékba kiszámított pénzt kézbesítette, ha tehát nem kértük és a magunkét adták ki, mire való volt arról váltót, még pedig kiállítatlan váltót aláírni, és a kamatot belőle kifogni? Ilyen állapot nem egy alkotmányos országban, de Szibériában sem történhetik. Ezért folyamodunk és ennek én is aláírtam.

Mire Papp László ur azt felelte: „Most lesz már nekünk Szibéria”, és többek előtt azt nyilvánította, hogy én nem vagyok a polgárok, hanem csak a cselédek közé irva.

Tehát azt kérdelem: micsoda cseléd, vagy kinek a cseléje vagyok? — mert cselédnek nem ösmerhetem el magam. Hogy a Papp László cselédeje volnék, az ellen tiltakozom és a felvilágosítást a nyilvánosság előtt követelem.

Várad Ferencz.

NYILATKOZAT.

Alólirottak ezennel kijelentjük, mi-ként a „Debreczeni Ellenőr” f. évi 21-ik számában Bencze Mihály ellen közlöttéket visszavonjuk. Kelt Debreczenben, 1881. február 15-én. Benedek Sándor Szegedi Zsigmond ellenőr. kir. adótiszt. Thuróczy Lajos Jobbágy István kir. adótiszt.

* E rovat alatt közlöttékért, nem vállal felelőséget a Szerk.

— Dr. Fáy Márk orvos, sebész-tudor, szülész rendel d. e. 8—9-ig, d. u. 2—4-ig. Különösen foglalkozik syphillis, bőrbetegségek és gégetükrészetel. Lakása n.-hatvan-utca 1576. sz. a.

Közgazdaság. Debreczeni terménypiacz.

Table with 2 columns: Termény (e.g., buza, kétszeres, rozs) and Price (e.g., 9.34-8.22 kr., 7.72-7.08).

Időjárású jegyzések.

— Európában: A nagy légnymás (766—770) a keleti tenger felől délre terjed be Magyarország déli felébe. A depressiók egyike (760) annak keleti részében van. Nyugaton keleti, keleten pedig nyugatias szelek mellett az idő többnyire borús, északon derültebb. Csapadék kevés. Hazánkban: Többnyire nyugati és északnyugati szelek mellett a hőmérséklet délen alig valamivel nagyobbodott, a légnymás általában feljebb szállt. Helyi nagy légnymás Észak és Temesvár közt (768.) Változó felhőzet mellett az idő többnyire borús, helyenkint derült. Nagyobb hideg (12°) Kolozsvárt volt. Kilitás a jövőidőre: Hazánkban: változó felhőzet mellett többnyire borús idő, közepes fagy várható, továbbra is. Délnyugaton a hideg kevéssel kisebb lesz.

A budapesti gabnatözsdeéről.

— febr. 15. Buza ma mérsékeltén kínálatott. A piacra ismét csak silányabb minőségű belföldi és dunafejedelemégi áru került. Kedvező vételkedv mellett a forgalom mintegy 15,000 mmázásra rugott. Az iránzat a kész áruval való üzletben változatlan maradt. Legmagasabb ár gyanánt fiztetett 79. k. tiszavidéki buzáért 12 frt 80 kr, legalacsonyabb ár gyanánt fiztetett 74 k. szerbiai buzáért 10 frt. 50 kr. Más magvakból kevés hozott a piacra. Az állásban változás nem állott be.

Budapesti tözsde, február 16.

Eztüst — frt — kr; cs. és kir. arany frt 5.54 kr; 20 francos arany frt 9.38 kr.

Szabó József, felelős szerkesztő s kiadótulajdonos.

Nyilt-tér.* Nyilatkozat.

A menyinyiben a t. közönség részéről a Sárközy és Guttman urak közt fenforgott úgy mikénti elintézése kért képez: mi alólirottak ezennel kijelentjük, hogy ez úgy a lovagiaság szabályainak tökéletesen megfelelőleg lett elintézve. Debreczen, febr. 16. 1881. Guttman József ur részéről: Rickl Antal. Ifj. Hanke Leó. Sárközy István ur részéről: Ifj. Körner Adolf. Berger Mór.

Ajánlkozás.

Egy jó bizonyítványokkal ellátott értelmes gépész, ki 6 évig volt grófi birtokban, s jelenleg szinte grófi birtokban van alkalmazva miut főgépész, állomást keres. Uj állomását elfoglalhatná márczius 1-jén. Megkeresések „Gépész” czim alatt post. reszt. Tisza-Lökre küldendők.

